

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului bancilor

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,
Guvernul României emite prezenta ordonanță de urgență.

Art. I - Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 22 aprilie 1998, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999, publicată în Monitorul Oficial nr. 567 din 19 noiembrie 1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul Legii nr. 83/1998 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului instituțiilor de credit”.

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art.1 - Procedura falimentului instituită prin prezenta ordonanță de urgență se aplică următoarelor două categorii de instituții :

- a) băncilor persoane juridice române și Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. S.A., inclusiv sucursalelor acestora având sediul în străinătate;
- b) caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv cooperativelor de credit afiliate acestora,

numite în continuare *instituții de credit*”.

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art.2 - O instituție de credit este considerată în stare de faliment dacă se află în una din următoarele situații:

- a) instituția de credit nu a onorat integral o creanță certă, lichidă și exigibilă, de cel puțin 7 zile lucrătoare de la scadență, în cazul băncilor, inclusiv a Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. S.A și de cel puțin 30 de zile lucrătoare de la scadență, în cazul caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv cooperativelor de credit afiliate acestora;

- b) indicatorul de solvabilitate calculat în funcție de nivelul capitalului propriu al instituției de credit scade sub 2%. Indicatorul de solvabilitate se calculează în conformitate cu reglementările emise de Banca Națională a României.”

4. Litera c) de la alineatul 3 al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

“c) desemnarea, prin hotărâre, a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestuia, controlul asupra activității lui și, dacă este cazul, înlocuirea lui.”

5. Ultimul alineat al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. În condițiile legii, ele vor putea fi atacate cu recurs.”

6. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art.7 - Prin hotărârea judecătorească privind începerea procedurii falimentului, judecătorul-sindic ridică administratorilor instituției de credit debitoare dreptul de a reprezenta instituția de credit, de a administra bunurile instituției respective, de a dispune de ele, va desemna lichidatorul, cu avizul Băncii Naționale a României și va preciza atribuțiile acestuia; prin derogare de la prevederile art. 3 din Ordonanța Guvernului nr.79/1999 privind organizarea activității practicienilor în reorganizare și lichidare, lichidatorul este, **de regulă**, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, denumit în continuare Fondul.

Adunarea generală a acționarilor băncii debitoare, respectiv adunarea generală a casei centrale a cooperativelor de credit debitoare va putea desemna, în cel mai scurt termen, cu majoritate simplă, un reprezentant care să îi reprezinte în cadrul procedurii și care va avea dreptul, în condițiile legii, să conteste măsurile luate de lichidator sau să exercite căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

În prima ședință a adunării creditorilor, aceștia vor putea alege un alt lichidator, cu o majoritate de 51% din valoarea creanțelor valabile, înregistrate la tribunal până la data prevăzută în notificarea trimisă de judecătorul-sindic, sau vor putea decide menținerea lichidatorului desemnat de judecătorul-sindic.

În cazul în care sunt propuși mai mulți lichidatori, va fi considerat ales lichidatorul care va întruni voturile creditorilor titulari ai celei mai mari părți din valoarea creanțelor înregistrate la tribunal, în condițiile alin. 3. Pe data stabilirii atribuțiilor noului lichidator de către judecătorul-sindic vor înceta

atribuțiile lichidatorului numit de acesta la data deschiderii procedurii. Lichidatorul nou-numit va prelua activitatea de la lichidatorul înlocuit, sub controlul judecătorului-sindic.

În cazul propunerii lichidatorului de către creditorii, acesta va trebui să primească avizul Băncii Naționale a României înainte de a fi desemnat de judecătorul-sindic.

Pe perioada lichidării, se revocă drepturile tuturor structurilor de conducere și control - adunarea generală, administratorii, conducerea executivă, cenzori, auditorii.

Prevederile Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, referitoare la remunerarea lichidatorului se aplică în mod corespunzător. Activitatea lichidatorului este remunerată cu 3% din sumele rezultate din operațiunile de lichidare.”

7. Alineatul 1 al articolului 9 se abrogă.

8. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ Art. 10 – Principalele atribuții ale lichidatorului sunt:

a) în momentul primirii hotărârii judecătorești privind începerea procedurii falimentului va deschide la o bancă comercială, care funcționează pe teritoriul României, două conturi, unul în lei și altul în valută, cu mențiunea cont tip “instituție de credit în faliment”, cu drept exclusiv de dispoziție în interesul procedurii falimentului. În conturile tip “instituție de credit aflată în faliment” vor fi virate de către lichidator sumele existente în conturi la alte instituții financiar bancare. Lichidatorul va comunica imediat Băncii Naționale a României banca comercială și conturile deschise la aceasta, după care Banca Națională a României va transfera imediat în aceste conturi disponibilitățile instituției de credit aflate în evidențele sale. În continuare, operațiunile instituției de credit în faliment se vor desfășura prin aceste conturi;

b) examinarea activității instituției de credit debitoare în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la starea de faliment, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă și supunerea acestui raport judecătorului-sindic, spre aprobare, și Băncii Naționale a României, spre informare, în termen de cel mult 30 de zile de la începerea procedurii falimentului; la cererea lichidatorului, judecătorul-sindic va putea prelungi această perioadă, pentru motive temeinice, prin încheiere;

c) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor instituției de credit debitoare și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor, la începerea procedurii falimentului, în conformitate cu prevederile Legii nr. 64/1995, republicată;

d) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității acestuia, angajarea putându-se face din cadrul personalului existent al instituției de credit debitoare;

e) conducerea activității instituției de credit debitoare, respectiv efectuarea de operațiuni în interesul procedurii falimentului, inclusiv reeșalonări de credite și stabiliri de noi rate ale dobânzilor aferente activelor instituției de credit debitoare, cu condiția ca orice nou nivel al ratei dobânzilor să nu fie mai mic decât cel mai scăzut nivel practicat pe piața bancară, precum și participări la piața valutară interbancară, luarea tuturor măsurilor cum ar fi redimensionarea personalului angajat în scopul reducerii permanente a cheltuielilor de funcționare și lichidare;

f) contractarea de împrumuturi, garantând cu activele instituției de credit debitoare sau fără garanție, cu aprobarea judecătorului – sindic;

g) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase, încheiate de instituția de credit debitoare în dauna drepturilor creditorilor în cei trei ani anteriori deschiderii procedurilor;

h) introducerea de acțiuni pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de instituția de credit debitoare în dauna intereselor creditorilor, prin:

- acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar derulate conform prevederilor legale;

- operațiuni comerciale în care prestația instituției de credit debitoare depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului;

- acte încheiate în cei 3 ani anteriori începerii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

- acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare începerii procedurii falimentului, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al instituției de credit debitoare este mai mică decât valoarea actului de transfer;

- constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară în cele 120 de zile anterioare începerii procedurii falimentului;

- acte încheiate, în anul anterior începerii procedurii falimentului, cu persoane aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare. Persoanele aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare sunt cele stabilite prin lege;

i) stabilirea datelor ședințelor adunării creditorilor ori de câte ori consideră necesar și prezidarea ședințelor;

j) menținerea, rezilierea sau denunțarea unor contracte încheiate de instituția de credit debitoare, precum și încheierea de noi contracte în interesul procedurii falimentului;

k) examinarea creanțelor asupra băncii debitoare și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea;

l) primirea sumelor în lei și în valută pe seama instituției de credit debitoare și consemnarea acestora, în termen de 24 de ore, în noile conturi ale instituției de credit debitoare cu mențiunea cont tip „instituție de credit în faliment”, conturi deschise la o bancă comercială;

m) luarea măsurilor corespunzătoare privind conturile în valută ale instituției de credit debitoare deschise la instituții de credit corespondente, prin:

- notificarea corespondenților asupra declarării în stare de faliment a instituției de credit debitoare, precum și asupra blocării disponibilităților din conturile respective în valută;

- transferarea ulterioară, în termenul cel mai scurt, a disponibilităților în contul în valută, cu mențiunea cont tip „instituție de credit în faliment”, ce se dezvoltă pe analitice - pentru fiecare valută - deschis la banca comercială; sumele aflate în contul în valută vor fi convertite în lei și transferate în contul tip “instituție de credit în faliment” deschis în lei;

- efectuarea de plăți pentru operațiunile în curs ale instituției de credit debitoare, precum și administrarea eficientă a disponibilităților;

n) urmărirea încasării creanțelor din averea instituției de credit debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta înainte de înregistrarea cererii introductive;

o) lichidarea bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare – ansamblul procedurilor, măsurilor și tehnicilor pentru realizarea activelor instituției de credit în faliment, cu respectarea principiului costului minim presupus, respectiv al valorificării optime a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditorii prin:

1) Tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive prin care o instituție de credit cu o situație financiară bună achiziționează, parțial sau total, activele instituției de credit debitoare și își asumă, parțial sau total, pasivele acesteia, incluzând totalitatea depozitelor garantate. Tranzacțiile privind cumpărarea de active și asumarea de pasive pot fi efectuate la vedere sau la termen cu opțiune. Pentru tranzacțiile prevăzute la acest alineat, lichidatorul poate să perceapă o primă negociată funcție de calitatea activelor cumpărate și pasivelor asumate, plătită la momentul transferului proprietății, precum și o primă pentru exercitarea opțiunii, funcție de termenul opțiunii, plătită la momentul negocierii.

În situația în care pasivele asumate sub forma depozitelor garantate depășesc activele cumpărate în contrapartidă, tranzacția poate fi efectuată prin

achitarea diferenței de către Fond, din resursele sale, în cazul în care acesta este lichidatorul.

După cumpărare, pentru activele grevate de operațiuni pentru care se probează că au la bază fraude sau că provin din furturi de instrumente financiare, părțile pot modifica tranzacția inițială, urmând ca instituția de credit achizitoare să primească de la lichidator, în contravaloare, alte active ori sume de bani și partea corespunzătoare din prima negociată funcție de calitatea activelor cumpărate și pasivelor asumate, dacă o astfel de primă a fost achitată.

2) Vânzarea de bunuri precum clădiri, terenuri, aparatură, valori mobiliare, operațiuni de lichidare ce se realizează cu respectarea prevederilor Secțiunii a 6 – a „Falimentul” din Legea nr. 64/1995, republicată.

3) Alte tehnici de realizare a activelor, cum ar fi cesiuni de creanță ori novații, realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată.”

p) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii falimentului, respectiv asupra stadiului îndeplinirii atribuțiilor de lichidator, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic, spre aprobare și Băncii Naționale a României, spre informare. Un astfel de raport va include informații referitoare la valoarea totală a creanțelor asupra instituției de credit debitoare și la valoarea totală a activelor acesteia care au fost valorificate, la sumele obținute din lichidarea și încasarea de creanțe, la planul de distribuire între creditori;

q) întocmirea bilanțului final de lichidare; dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul este obligat să întocmească bilanțul contabil anual și să îl depună la organele și la termenele prevăzute în modelele situațiilor financiar-contabile pentru bănci;

r) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

s) încheierea oricărui document în numele instituției de credit debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

t) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezenta ordonanță de urgență.”

9. Articolul 13 se abrogă.

10. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 16 – Orice creditor care are o creanță certă, lichidă și exigibilă poate introduce la tribunal o cerere împotriva unei instituții de credit debitoare care nu a onorat o astfel de creanță în condițiile prevăzute la Art. 2 lit. a).

Creditorul nu va putea introduce cererea fără să facă dovada că, în prealabil, ca urmare a introducerii unei acțiuni de executare silită asupra contului instituției de credit debitoare, Banca Națională a României, în

calitate de terț poprit, a comunicat că instituția de credit respectivă nu deține disponibilitățile necesare pentru onorarea plăților respective.”

11. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 17 - Banca Națională a României, în calitate sa de autoritate de supraveghere bancară, va putea introduce cerere pentru începerea procedurii falimentului împotriva instituției de credit aflată în una din situațiile prevăzute la art.2.”

12. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 18 - În urma înregistrării cererii, introdusă conform art. 14, 16 și 17, judecătorul-sindic va notifica imediat despre aceasta părților menționate la aceste articole, inclusiv Băncii Naționale a României.

De la data primirii notificării, Banca Națională a României va numi un administrator special până la data hotărârii judecătorești definitive și executorii privind începerea procedurii falimentului, care va avea atribuțiile stipulate la art. 81 din Legea bancară nr. 58/1998.

Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege vor fi suportate din averea instituției de credit debitoare.

În lipsa disponibilităților în conturile prevăzute la art. 10 lit. a), se vor utiliza disponibilități din fondul de lichidare prevăzut de Legea nr. 64/1995, republicată.“

13. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ Art. 19 - La primul termen de judecată, judecătorul - sindic va analiza cererea și, în cazul în care instituția de credit debitoare nu contestă starea de faliment, va da hotărârea privind începerea procedurii falimentului acesteia.

Contestația împotriva cererii de declanșare a procedurii falimentului se poate face în termen de 5 zile de la data comunicării acestei cereri.

Judecătorul - sindic se va pronunța asupra contestației în termen de 5 zile, termen care poate fi prelungit o singură dată, cu încă 5 zile.

În urma pronunțării hotărârii de începere a procedurii falimentului, ca urmare a cererii introduse conform art. 14, 16 și 17 și desemnării lichidatorului, cu avizul Băncii Naționale a României, judecătorul - sindic va comunica aceasta părților prevăzute la articolele menționate, inclusiv lichidatorului și Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale legale, precum și Oficiului registrului comerțului la care instituția de credit debitoare este înmatriculată, pentru efectuarea mențiunii “bancă în faliment”, respectiv “casă centrală a cooperativelor de credit în faliment”. Comunicarea va fi făcută publică în două ziare de circulație națională. În situația în care instituția de credit în faliment are deschise sucursale în alte țări, Banca Națională a României va

comunica, de îndată, despre începerea procedurii falimentului, autorității de supraveghere bancară din țara gazdă a sucursalei respective.

De la data începerii procedurii falimentului, toate actele instituției de credit debitoare vor purta mențiunea „bancă în faliment”, respectiv “casă centrală a cooperativelor de credit în faliment”.

Pentru scopuri statistice, instituțiile de credit în faliment vor fi considerate ca aparținând în continuare sectorului bancar. Raportările care trebuie întocmite și transmise de către lichidator Băncii Naționale a României, periodicitatea și modalitatea de transmitere a acestora vor fi stabilite prin norme emise de către Banca Națională a României.”

14. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 20 - Judecătorul-sindic va comunica în aceeași zi Băncii Naționale a României hotărârea sa privind începerea procedurii falimentului instituției de credit debitoare. La data comunicării hotărârii privind începerea procedurii falimentului, Banca Națională a României va închide imediat, după decontarea finală din ziua respectivă, conturile instituției de credit debitoare deschise în evidențele sale și va transfera disponibilitățile în conturile tip “instituție de credit în faliment” deschise la o bancă comercială conform art.10.

În ziua comunicării hotărârii, operațiunile de plăți și încasări care au fost acceptate de către sistemul de plăți – autorizat de Banca Națională a României - înainte de momentul comunicării hotărârii de începere a procedurii falimentului unei instituții de credit, vor fi decontate final și irevocabil în conformitate cu procedurile uzuale.

Garanțiile constituite de instituția de credit debitoare vor fi utilizate în cadrul sistemului de plăți, pentru care acestea au fost constituite, în scopul decontării pozițiilor nete aferente tuturor obligațiilor de plată ale instituției de credit acceptate de sistem înainte de primirea comunicării de începere a procedurii falimentului.

Garanțiile rămase neutilizate după decontarea finală a obligațiilor de plată menționate la alineatul precedent vor fi utilizate în interesul procedurii falimentului.

Momentul acceptării unei instrucțiuni de plată de către sistemul de plăți va fi stabilit potrivit regulilor sistemului, conform legii și reglementărilor în vigoare ale Băncii Naționale a României.

După decontarea finală și irevocabilă a transferurilor de fonduri acceptate de sistemul de plăți înainte de comunicarea hotărârii de începere a procedurii falimentului, Banca Națională a României va transfera sumele aflate în aceste conturi în conturile tip “instituție de credit în faliment” deschise la banca comercială stabilită de lichidator.

Din momentul deschiderii conturilor, Banca Națională a României și operatorul sistemului de plăți vor accepta, pentru instituția de credit în faliment, doar operațiunile de plăți inițiate de lichidator.

În continuare, operațiunile financiare ale instituției de credit în faliment vor fi decontate final și irevocabil prin conturile menționate de prezenta ordonanță de urgență.”

15. Articolul 20³ se modifică și va avea următorul cuprins:

“După ce s-a dispus începerea procedurii falimentului, este interzis administratorilor instituției de credit debitoare, sub sancțiunea nulității, să înstrăineze fără acordul judecătorului-sindic acțiunile, respectiv părțile sociale deținute la instituția de credit debitoare care face obiectul acestei proceduri.

Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor, respectiv părților sociale, potrivit alin. 1, în registrele speciale de evidență sau în conturile înregistrate electronic.”

16. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ Art. 21 - Prevederile Capitolului III, Secțiunea a 6-a ‘Falimentul’ din Legea nr. 64/1995, republicată, se vor aplica corespunzător și procedurii falimentului instituțiilor de credit, cu excepția art. 79, respectiv art. 100 alin. (2) în ceea ce privește începerea lichidării după afișarea tabelului de creanțe și art. 108 în ceea ce privește ordinea de plată a creanțelor creditorilor asupra instituției de credit în faliment.”

17. Articolul 21¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 21¹- Creanțele creditorilor asupra instituției de credit în faliment vor fi plătite în lei în următoarea ordine:

1) taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente procedurii falimentului, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea instituției de credit în faliment, precum și plata remunerației lichidatorului;

2) creanțele reprezentând creditele, cu dobânzile și cheltuielile aferente, acordate instituției de credit în faliment în cursul procedurii falimentului la cererea lichidatorului și cu aprobarea judecătorului-sindic;

3) creanțele izvorâte din contracte de muncă, pe cel mult 6 luni anterioare începerii procedurii falimentului;

4) creanțele statului provenite din impozite, taxe, amenzi și din alte sume ce reprezintă venituri publice, potrivit Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, creanțele Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, ca subrogat în drepturile deponenților și urmare plăților pentru depozitele garantate, precum și creanțele Băncii

Naționale a României decurgând din credite acordate de aceasta instituției de credit în faliment;

5) creanțele garantate cu garanții reale asupra bunurilor;

6) creanțele deponenților garantați, în situația în care acestea nu au fost valorificate în sensul plății de către Fond în termenul legal de prescripție a plăților de compensații;

7) creanțele decurgând din operațiuni de trezorerie, din operațiuni interbancare, din operațiuni cu clientela, din operațiuni cu titluri, din alte operațiuni bancare, precum și din cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum și din chirii;

8) alte creanțe chirografare, inclusiv creanțele deponenților negarantați și părțile negarantate ale creanțelor deponenților garantați;

9) creanțele acționarilor băncii în faliment, respectiv creanțele membrilor cooperatori ai cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit în faliment.

18. Titlul capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

“Răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor, a organelor de control, a organelor de audit - intern și extern - ale instituției de credit ajunse în stare de faliment.”

19. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 22 - Tribunalul poate dispune ca o parte din pasivul instituției de credit ajunse în stare de faliment să fie suportată de către membrii organelor de conducere, personalul cu atribuții de control intern și audit intern, cenzorii și auditorii independenți care au deținut funcțiile respective în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului, dacă au contribuit la falimentul acesteia prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele instituției în folosul propriu;

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea instituției de credit;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea în mod vădit instituția de credit la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul instituției de credit sau au mărit, în mod fictiv, pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare, pentru a procura instituției de credit fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească, cu preferință, unui creditor, în dauna celorlalți creditori;

h) au certificat bilanțuri contabile, alte situații contabile ori raportări întocmite cu nerespectarea prevederilor legale, nu au semnalat neregulile

referitoare la organizarea și funcționarea instituției de credit sau au emis opinii asupra situațiilor financiare ale acesteia, cu încălcarea prevederilor legale;

i) în cadrul acțiunilor de verificare nu au identificat și sesizat faptele care au condus la fraude și gestiune defectuoasă a patrimoniului.

Aplicarea dispozițiilor alin. 1 nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiune.”

20. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 26- Procedura falimentului va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea instituției de credit ajunse în stare de faliment au fost distribuite și fondurile nereclamate au fost depuse la Banca Națională a României.

În urma cercrii lichidatorului, judecătorul-sindic va da o hotărâre de închidere a procedurii falimentului. Hotărârea va fi comunicată, în scris sau prin presă în cel puțin două ziare de circulație națională, tuturor creditorilor instituției de credit debitoare, Oficiului registrului comerțului, Băncii Naționale a României și lichidatorului care va închide conturile tip „instituție de credit în faliment.” Eventualele sume rămase vor fi virate la bugetul de stat.

21. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 27- Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează, în măsura compatibilității lor cu cele ale Codului de procedură civilă, precum și cu cele ale Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată .“

Art. II – “Sintagma “banca debitoare” din textul articolelor 3, 4, 8, 12, 14, 15, 20¹, 20², 20³, 20⁴ și 23 din Legea nr.83/1998, cu modificările ulterioare va fi înlocuită cu sintagma ‘instituția de credit debitoare”.

Art. III – Art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999 pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 567 din 19.11.1999, se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. II - Procedurile de reorganizare judiciară declanșate în baza prevederilor Legii nr. 64/1995, cu modificările ulterioare, vor fi continuate în conformitate cu prevederile acestei legi.

Procedurile falimentului declanșate în baza prevederilor Legii nr. 83/1998, cu modificările ulterioare, vor fi continuate în conformitate cu prevederile acestei legi”.

Art. IV – “Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 22 aprilie 1998, cu modificările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica după aprobarea acesteia prin lege de către Parlament, dându-se textelor o nouă numerotare”.

10/23/01 2:23 PM

PRIM-MINISTRU
ION NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul Finanțelor Publice
Mihai Nicolae Tănăsescu

Guvernatorul Băncii Naționale
României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 18 octombrie 2001
 Nr. 138